

ԱԶԳ

Անցումային

ՂԵՂՈՐԱՅԵՒ ՄԱՏԻՍ

Հեռահաղորդակցության խնդիրներն սկսվում են «կյո սեղան» երեկոյի ունեցված Երեւանում, որին մասնակցում էին սրահադրոսի եւ կադրի մախարար **Մանուկ Վարդանյանը**, Հեռահաղորդակցության միջազգային միության (ՀՄՄ) նախագահ **Համադուն Տուրեն**, Էկոնոմիկայի նախարար **Ներսես Երիցյանը**, համայնի ծառայությունները կարգավորող հանձնաժողովի նախագահ **Ռոբերտ Նազարյանը**, ոլորտը ներկայացնող ընկերությունների ներկայացուցիչները:

Դիմելով Հեռահաղորդակցության միջազգային միության նախագահին, Մանուկ Վարդանյանը մասնավորապես երեկոյի ընթացքում կարգավորող հանձնաժողովի կազմի վերաբերյալ արտահայտվեց, որ հիմնականում 145-ամյակը, հիմնել

խարհում վերջնաժամկետ է նշել 2015-ը, Համադուն Տուրեն խոսեցավ ամեն ինչ անել, որ Հայաստանում նույնպես թվայնացումն այդ ժամկետում կատարվի: Համայնի ծառայությունները կարգավորող հանձնաժողովի նախագահ Ռոբերտ Նազարյանն այն ժամկետը հայտնեց, որ 2006-ից հեռահաղորդակցությունը լուրջ զարգացում ապրեց, որը մինչ այդ հնարավոր չէր նախկինում կատարված սխալի՝ «Արմենսթիլ» մեծածորի շաղկապի մասին: Նա նաեւ նշեց,

Բջջային կադրի թափանցման մակարդակով Հայաստանը 3-րդն է ԱՊՀ-ում

Տեղահաղորդակցության նվիրված «կյո սեղանի» ժամանակ կարեւորվեց նաեւ կիրառական տեխնոլոգիաների հարցը

Բացելով «կյո սեղանը», Մանուկ Վարդանյանը ներկայացրեց հեռահաղորդակցության ոլորտի վերջին զարգացումները եւ ներկա իրավիճակը: Մասնավորապես, նախարարը նշեց բջջային կադրի ազատագրման արդյունքում երեկ օտերասորների գործունեությունը, ինչի շնորհիվ նվազել են սակագները, ավելացել ծառայությունները եւ մեծացել ծածկույթը: Ըստ օտերասորների ներկայացրած սլայդների, Հայաստանում այսօր բջջային կադրի շուկայի 3 մլն բաժանորդներ կան: Ինտերնետ կադրի զարգացման մասին խոսելով, Մանուկ Վարդանյանը հայտնեց, որ մի քանի տարի առաջ ինտերնետի օգտագործողների թիվը երեւել էր 200 հազարը, այժմ՝ 1 մլն 200 հազարը: Նկատի ունենալով ոլորտի նման զարգացումը, նա ընդգծեց կիրառական տեխնոլոգիաների կարեւորությունը, ինչպէս նաեւ նշեց, որ այդ տեխնոլոգիաները մասնավորապես կարգավորող մարմանը հարկադրաբար պետք է ներկայացնեն իրենց գործունեության մասին տեղեկություններ: Նա նաեւ նշեց, որ ՀՄՄ-ն թվային տեխնոլոգիաներին անցնելու համար ա-

ն այս ոլորտում դեռ անելիքներ լինում են նախարարության, ՀՄՄ-ի եւ ոլորտի ընկերությունների հետ կիրառական տեխնոլոգիաների կիրառման հարցում: Իսկ Էկոնոմիկայի նախարար Ներսես Երիցյանը նշեց, որ կառավարության կողմից իրականացվելու է էլեկտրոնային հասարակարգի ստեղծման ծրագիրը, եւ նույնպես կարեւոր է կիրառական տեխնոլոգիաների հարցը: Չեռնամարտությունների ինկուբատոր հիմնադրամի նախագահ **Բազրաս Ենգիբարյանը**: Նա նշեց, որ խնդիր է դրված 10 տարվա ընթացքում հասնել նրան, որ առաջին հիմնադրամի 100 տոկոս թափանցում, համակարգիչների թիվը 80 տոկոս առաջնորդվածություն: Մեծ ներդրումներ են նախատեսվում համակարգչային անգրագիտությունը վերացնելու համար: Ոլորտի զարգացումը 10 տարվա ընթացքում նախատեսվում է հասցնել 1 մլրդ դոլարի, իսկ մասնագետների թիվը՝ 20 հազարի: Բազրաս Ենգիբարյանը նշեց, որ Հայաստանից ծրագրային արտադրանքի 66 տոկոսը ներկայումս արտահանվում է ԱՄՆ, մնացածը՝ Եվրոպա եւ Ռուսաստան: Անցյալ տարի արտահանվել են 130 մլն դոլարի ծրագրեր: Հայաստանում օտարերկրյա ընկերություններ լինում են 100-ից ավել, այդ թվում՝ հայտնի ընկերություններ: Ներդրումներն այս ոլորտում 90 տոկոսով թվայնացված են հայկական սփյուռքի գործունակ, բայց, ըստ Բազրաս Ենգիբարյանի, դրանով չեն սահմանափակվելու եւ նոր գործընկերներ են փնտրելու:

ԱՐԱ ՄԱՏԻՍ-ԲՈՅՅԱՆ

Դեղերն այն կարեւոր գործոններն են, որոնք օգնում են դառնալու առողջությունն ու լավագույն կյանքը: Միայնակ իրականացնելը դժվար է, որ ամենաբարձր հայտնագործությունն անգամ երկայր է լինում մի կողմից հրաժեշտ է գործում, մյուս կողմից կարող է չարի դառնալ մարդկության համար, ուստի դեղերի հսկողությունը մեզ է ուղեկցել:

Դեղերի կեղծումն այսօր դարձել է համաշխարհային խնդիր: Ամբողջ աշխարհում կեղծվում է դեղերի 6-60%-ը: Միայն Եվրոպայում կեղծվում է դեղերի շուրջ 10%-ը:

«Այս ամսի 13-ին ես հրավիրված եմ Բազրաս Ենգիբարյանին անգամ ընդունվելու է կեղծված դեղերի արտադրության վերաբերյալ հասույթ կորսվեցի, որի մեջ կարող են ընդգրկվել բոլոր երկրները», ինչպես նաեւ Ենգիբարյանը:

Ամբողջ աշխարհում հասկալի կեղծվում են տարածված մեծ շուկայի մեջ դեղեր: Թույլ զարգացած կամ զարգացող երկրներում լինում են կեղծվում հակաբիոսիկները, իսկ զարգացած երկրներում՝ հորմոնալ դեղամիջոցները: Հայաստանում միայն այս տարի փորձագիտական կենտրոնը մերժել է շուրջ 70 դեղ: Չի մա մեր երկրում գրանցված է շուրջ

3700 դեղ, որոնք բոլորն էլ անցել են փորձաքննություն:

Ըստ բանախոսի՝ սեղանի արտադրության դեղերը կազմում են Երեւանում կեղծվող դեղերի ընդամենը 5-7 տոկոսը, այսինքն՝ Երեւանում են իրականացնում ներկրվող դեղերը:

«Ազգի» հարցին, թե ինչպե՞ս է կարգավորվում կենսաակտիվ սննդային հավելումների արտադրությունը, բանախոսը պատասխանեց. «Դա մեր լրջագույն խնդիրներից է, կենսաակտիվ հավելումների արտադրությունը դեռ չի կարգավորվում:

Մասն է նաեւ մեզ է ենթարկվել փորձաքննության, որովհետեւ վերջին տարիներին կենսաակտիվ հավելումների հետ կապված ահապոր փաստեր են ունենում: Օրինակ՝ կենսաակտիվ մի հավելումը որոշակա՞նքով էր հեռուստատեսությամբ որոշեցի, որը շղանարդն իբր դարձնում է Հեղուկ սեռական դրոնցիայի իմաստով: Մենք հաջորդ օրը ստուգեցինք այդ հավելումը եւ որոշեց, որ այն կարող է առաջացնել նրանց հանկարծահանություն, ովքեր օգտագործում են նիտրատներ (նիտրոկիցերին)»:

Կենսաակտիվ սննդային հավելումները հիմնականում լինում են հաբերի տեսակի, արտադրվում են դեղատնային կամ արտադրվում ցանցային մարկետինգի աշխատողների միջոցով, իսկ վերջիններս կարող են լինել հացթուփներ, բանվորներ, մանկավարժներ եւ այլն: Կենսաակտիվ հավելումները չեն բուժում, սակայն կարող են կանխել առողջական ռիսկերը, խնդիրները, բանվորներ, հեռուստային այս հավելումները մեզ է ենթարկվել փորձաքննության եւ Երեւանի կենտրոնի միջոցով, սակայն Հայաստանում սրանց արտադրությունը դեռ ոչ մի օրենքով չի կարգավորվում:

ԻՆՊԱ ՊԵՏՐՈՅԱՆ

Ամենային գորակոչի ժամանակ տարածված 30 տոկոսը առողջական լուրջ խնդիրներ ունեն

«Բանակի գլխավոր խնդիրն այսօրվա զինակոչիկների առողջական վիճակն է: 1990 թ. եւ հետո ծնված տղաները առողջական լուրջ խնդիրներ ունեն: Նրանց մանկությունը համընկել է 90-ականների մութ եւ ցուրտ ժամանակահատվածին, վաս կերակուր, ցուր սեյնյակներ, որոնք իրենց բացասական ազդեցությունն են բողբել տղաների առողջության վրա»:

Մտահոգությունը «Ձիմկորի մայր» հասարակական կազմակերպության նախագահ **Գրետա Միրզոյանին** է: Կազմակերպությունը տարբեր զինվորականներում մոնիթորինգ են անցկացրել եւ որոշեց, որ հիմնական իրավանդությունները կապված են ողնաշարի, ստորոտային, արտի եւ արյան հետ:

«Բանակը զինվորների համադասարան ֆունկցիոնալ է ունենալ, բայց դա դժվար է ապահովել, որովհետեւ այսօր առողջ երեխաների թիվը շատ քիչ է: Եղել են զինվորականներ, որոնք զինակոչիկ ելան 38

երիասարդից միայն 7-ն էին առողջ: Ամենային գորակոչի ժամանակ երիասարդների 30%-ը հիվանդ էր»:

Եթե երիասարդը հիվանդ է, բժիշկները նշանակում են արկիտներ, լուրջ հիվանդության ժամանակ սահմանում բուժում երեք տարի, որը վճարում է մեծությամբ: «Այնպես չի լինում, որ զինվորականներին տեղափոխեն հիվանդանոց, որ երեխան հիվանդ է ու նրան սաննե բանակ: Իհարկե, լինում են նաեւ սխուր դեղեր, երբ նրանք անցնում են հիվանդությունն ու սանում բանակ: Ձիմկորի մայրի համադասարաններում եւ փնթի վերաբերմունքի մասնակցում նման մի հիվանդ տղա բանակում մահացավ, որովհետեւ, որ տղան մահացել է սրտի նոսրացումով»:

Այդ կադրակցությամբ նա խորհուրդ է տալիս ծնողներին լինել ավելի ուշադիր, տղաներին տարվա ընթացքում գրեթե մեկ անգամ սանել հիվանդանոց եւ բուժվում անցկացնել:

«Հաճախ հիվանդ երեխային բանակ են սանում, որովհետեւ ծնողներն անփութ են: Մի անգամ մեր կազմակերպություն եկավ մի տղա, որը բացարձակապես չէր լսում, բայց հաճախվածության թուրք չուներ, եւ նրան սանում էին բանակ: Սիրեցինք, որ անցկացնեն բուժում, եւ նրան բանակից ազատեցինք: Ծնողները մեզ է մոռանում ամեն ինչ, իրենց գիտելիքները մեզ մեզ է լինի միայն այն միջոցով, որ որդի են ուղարկում բանակ, մեզ է կարողանում մասնակցել իրենց իրավունքները»:

Գրետա Միրզոյանը նկատեց, որ այսօր բանակում սնունդի եւ մարմնի հետ կապված խնդիրներ չկան: «Պահեստում ամեն ինչ էլ կա: Նրանց կարգ են տալիս, մտք ճաշ, ձու: Միակ խնդիրն այն է, որ մեզք ու բանջարեղեն ֆիչ են տալիս, ինչը շատ կարեւոր է առողջության համար»:

«Արդյոք մահեստի սնունդը հասնում է զինվորներին», «Ազգի» հարցին Միրզոյանը դրական պատասխան տվեց:

Միջոցով հաճախ են լինում դեղեր, երբ որեւէ հիվանդանոց կամ դոկտոր են այցելում մարդիկ, որ համեմատաբար ժամանակավոր կազմակերպում են լվացի փոշի: Հետո դեղերով է, որ մեքերը գողացել են բանակից: Եթե դառնալից սնունդ ու հիգիենայի դրսեւորներ են գործում, ապա դրանք ինչպե՞ս կհասնեն զինվորներին: Այս հարցին թերեւս մեզ է դասասխանեց համադասարանի գերատեսչության մասնակցները: Հի րեկավարն էլ չի ժխտում, որ բանակում գողության դեղեր լինում են: «Բանակը մեր հասարակության հայելին է: Այնտեղ ծեծում են՝ հասարակության մեջ էլ են ծեծում, բանակում գողանում են, այստեղ էլ են գողանում: Իհարկե, բանակի կյանքը տարբերվում է մեր կյանքից, բայց կարգը մեզն է: Պե՞տ է փաստե՞ն, որ գողությունը բոլոր երկրներում բանակներում էլ կատարվում է»:

Միրզոյանի դժգոհությունները հիմնականում վերաբերում են ստանդարտ կազմին: Նրա բնորոշմամբ՝

ստանդարտ կազմն այնքան դաստիարակված չէ, որ գիտակցի՝ չի կարելի ձեռք բարձրացնել ուրիշ վրա ու ծեծել: «Ծեծելու դեղերը շատ են: Ձիմկորի մայրն էլ հոգեթեւ անդամներն են զինվորականները, որի արտադրության մեջ է կարողանալ հոգեբանության ֆակուլտետը, որի արտադրության մեջ է կարողանալ հոգեբանության հետ կապված հարցեր լուծել»:

Բանակում սիրող մեկ այլ արտադրող մեր հասարակության էլ վերաբերում է աղանդներին: «Պարզվում է՝ աղանդավորները հաճախ են թափանցում բանակ: «Դեղերը շատ են, երբ Երեւանի վրա աղանդի հետեւորդները ծառայում են բանակում: Դա հասնում է արվում, նրանք բացում են, որ աղանդավոր են, գորակոչվում են բանակ եւ այնտեղ զբաղվում հոգեբանությամբ»:

ՎԱՍՄԻԿ ՎԱՐՈՒԹՅՈՒՆՅԱՆ

Մոնթե. «Ես այսօր այստեղ եմ, որովհետև իրավունք չունեմ այլ տեղ լինելու»

Արցախյան դաժնորեն լեզեցող հրամանատար, 33 ազգային հերոս, Արցախի հերոս, հրադարձակաբան, հնագետ, ազգային-ազատագրական դաշմանակազորի ղեկավար Ստեփան (Ավո) Մելիքյանին երկրորդ անգամ հարցազրույց է անցկացրել Արամ Խոջաբաբյանը։ Ստեփանը իր անձնական և հասարակական կյանքի մասին, ինչպես է ապրում, որտեղ է ապրում, ինչպես է ապրում իր ընտանիքի հետ, ինչպես է ապրում իր հայրենիքի հետ, ինչպես է ապրում իր հայրենիքի հետ, ինչպես է ապրում իր հայրենիքի հետ, ինչպես է ապրում իր հայրենիքի հետ...

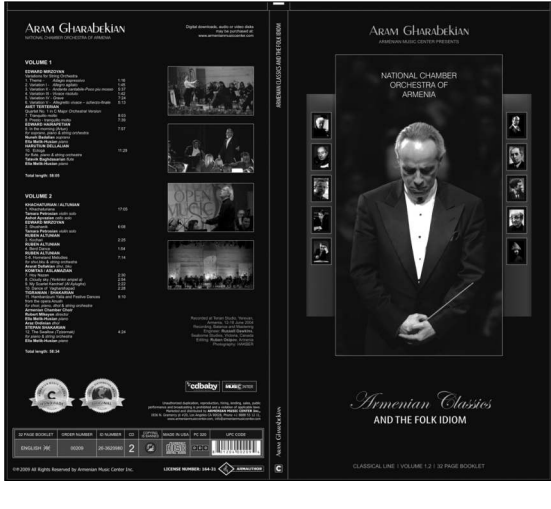
Արվեստի սեսիաների անբողջ ընթացքում երաժշտությունն առանձնահատուկ տեղ է զբաղեցնում։ Երաժշտական արվեստի գործընթացը կախված է երեք դրամներից՝ նոտայական սեփականությունից, կատարողից և ձայնագրությունից։ Երաժշտության կատարումը եւ ձայնագրությունը երկարացնում են կոմպոզիտորական սեփականությունը, եւ եթե դասերը անցնեն առողջ եւ վիզուալ ձայնագրության կատարելագործվող սեփականական հնարավորությունները, ապա կարելի է հանգիստ լինել համաշխարհային երաժշտական ժառանգության աղաճայի համար։

Ենթադրում էր երեք (Հայաստանի Կամերային երգչախմբի առանձին սկավառակ, ղեկավար՝ Ռոբերտ Մլիխանյան)։ Ցավով, նախագծի գաղափարը չիրականացվեց ՀԱԿՆ կորպորացիայից երգչախմբի դուրս գալու դաժնորեն։ Այդ մասին գիտեմ որդեքան պարզ է բուկլետի սեփական հեղինակ (անգլերեն թարգմանել է Նունե Հարությունյանը)։ Այլընտրանք է կոչվել «The Musical Landscape of Armenia» («Հայաստանի երաժշտական բնադասարան»)։ Անսարկույս, Կոմիտասի, Է. Հովհաննիսյանի, Տ. Մանուկյանի, Դ. Հայաջյանի լավ երաժշտության շնորհիվ «երաժշտական բնադասարան» նախագիծը ավելի լիարժեք կլինի, բայց նույնիսկ իր նվագախմբային սեփական երկու սկավառակավոր պլեյթը (N 26-3620980) տպավորիչ

ծախարակները մասամբ արձանագրում են նվագախմբի գերակայությունները ազգային երաժշտության կատարման աստիճանում։ Եվ կարելի է ասիտասալ, որ Հայաստանի ինչպես այդ, այնպես էլ ուրիշ համայնքների նվագած վիթխարի թվով հայկական երկեր մնացել են միայն համերգային ծրագրաբեղիկներում։

Հայ երաժշտության նոր ալբոմ

սություն, բացառությամբ Ա. Խաչատրյանի երաժշտության։ Արամ Խոջաբաբյանը սովորաբար ձայնագրում են մեր հայրենակիցները կամ նրանց բարեկամները, օրինակ, Ջիլինկիրյան-հայրենակից Լուսինյան, Կին Զաքարյանը եւ Հասմիկ Պարոյանը՝ Պերմանիայում, Մովսես Պողոսյանը՝ ԱՄՆ-ում։ Կան նաեւ այսօրվա հազվագյուտ օրինակներ։ Մոսկվայի ժամանակակից երաժշտության համույթը Ֆրանսիայում ձայնագրում է Ա. Չոխրաբյանի հեղինակային ձայնակավառակը, իսկ գերմանական Ռոզմունդ-հայրենակից Տ. Մանուկյանինը։ Հենց վերջերս Ալեքսանդր Բուխարովսկին Փարիզում ձայնագրեց Գագիկ Հովսեփի ստեղծագործությունների 2 ձայնակավառակ։

ժամանակը. սարքեր մասնագիտությունների սեր սաղամալվոր մասնագետները եւ Հայաստանի մի անբողջ շարք երաժշտական համույթներ ղեկավարում է ողջ աշխարհում դառնան դասերը։ Մենք, որդեքան կանոն, սիրում եւ գնահատում ենք սարքեր երկրներից եկող երաժիշտներին։ Հիմա հարկավոր է, որ սովորեն մեզ նույնիսկ սիրել եւ գնահատել։ Առողջարարարարար կարող է զգալի չափով օգնել այդ գործին։

Ինտերնային ժամանակներում հայկական երաժշտությունը ձայնագրում է մոսկովյան «Մելոդիա» ֆիրման։ Գրեթե բոլոր նախագիծային կոմպոզիտորներն ունենին առանձին երկերի ձայնագրություններ, ուստի նաեւ հեղինակային ձայնագրություններ։ Ձայնագրվում էին նոր ստեղծագործություններ, ինչպես նաեւ բոլորովին երիտասարդ կոմպոզիտորների երաժշտությունը։ Երբ արտադրության այդ անբողջ մասկված որոցեղը՝ նոտաների եւ երաժշտական գրականության թողարկման հետ, համահավասար աղաճակում էր երաժշտական արվեստի, գեղարվեստների դասերի բնական կեցողությունը։

20-րդ դարի հայ երաժշտության ոճային համայնադասարանը։ Առաջին ձայնակավառակի վրա դասական եւ ժամանակակից երաժշտության համակցությունը ներկայացված է Էդուարդ Միրզոյանի (Լարային նվագախմբի վարիացիաներ, «Թեմա վարիացիաներով» կվարտետի փոխադրումն իրականացրել է Ղարաբեկյանը), Ալեք Տերտրյանի (Կվարտետ թվ 1 դրամատր, նվագախմբային նյութի օգտագործումը Ղարաբեկյանի), Էդուարդ Հայրապետյանի («Առնոն» սոփրանոյի, դաշնամուրի եւ լարային նվագախմբի համար, խոսք՝ Մ. Մեծարենցի), Հարություն Դելլայանի («Ecolga» ֆլեյտայի, դաշնամուրի եւ լարային նվագախմբի համար) անուններով։

ՆԵՏՐՈՒԹՅԱՆ
Չեմ ուզում լռության մասնել ՀԱԿՆ-ի դաժնորեն փաստը։ Առավել բարեխաղող (համեմայն դեղա, այդպես էր թվում կողմից) համույթներից մեկը հանկարծ դառնում է ներսից, ղեկավարի հանդեպ իր վերաբերմունքը դաժնորեն անբողջ բացարձակադեպ անհամոզիչ եւ սուբյեկտիվ փաստարկներով։ Օսրակիզմի այդ ձեւը, երբ վառ անհատը շարժվում (կամ գրեթե բոլորին) ձեռնառն չէ, լավ հայտնի է։ Ամհասի մասին կարելի է հորինել ամեն ինչ եւ ճարտարներն մասնագետները ճշմարտություն։ Կարելի է հեզմանով արձանագրել ինչ-որ վիթխարի (ո՞վ սխալներ չի գործում) եւ այն դարձնել գործողությունների կարգախոս։

Անկախության հռչակումից հետո իրավիճակը կտրուկ փոխվեց եւ ըստ երեւույթին դեռ երկար հարկ կլինի ստասել երբեմնի ղեկավարման նախաձեռնության վերականգնմանը։ Իսկ առայժմ (թվային սեփականության դարաբաժանում) անբողջ ծանրությունն ընկած է կատարողների եւ կոմպոզիտորների ուսերին, որով ուզում են իրենց ստեղծագործական աշխատանքի արդյունքները դարձնել լայն հասարակայնության սեփականությունը։ Երեւանում ի հայտ է եկել հեղինակային մի ֆանի ձայնակավառակ (Ա. Բարազանյանի, Դ. Սարգսյանի, Տ. Մանուկյանի, Ս. Ջախարյանի երաժշտությամբ), Հայաստանի բոլոր առաջատար երգչախմբերը ձայնագրել են Կոմիտասի երաժշտությունը, կան մի շարք ձայնակավառակներ կամերային-գործիքային ժանրի ստեղծագործություններով։ Հայաստանի կոմպոզիտորների միությունը թողարկել է հայ երաժշտության համառոտ ընթացում երկու պլեյթ, որտեղ խոսքը ձեռքը ներկայացված են հասկածաբար, իսկ փոփոքը՝ անբողջությամբ... Իհարկե, այդ ամենը մի կաթիլ է ծովում, բայց ֆանի դեռ չկա հայ երաժշտության ֆունդային ձայնագրությունների ստեղծման ազգային ծրագիր, որախաճում են նաեւ կաթիլները։

Երկրորդ ձայնակավառակի վրա դասական եւ կոմպոզիտորների կողմից որդեքան հիմք ֆուլկորային նյութի օգտագործման սկզբունքը։ Այստեղ ներկայացված են Կոմիտաս-Ալամադյանի (Սարգիս Ալամադյանը՝ Կոմիտասի անվան լարային ֆուլկորային հիմնադիրը, հավերժացրել է Կոմիտասի երգերը) մանրամասնությունը, Ռուբեն Ալթունյանի մի ֆանի ղեկներ, այդ թվում՝ ժողովրդական գործիքների (ժվի, դվի) եւ լարային նվագախմբի համար գրված «Հարազատ մեղեդիներ» շարքից, ինչպես նաեւ «Ճիշտեմակ» երգի նրա մասկումը դաշնամուրի եւ լարային նվագախմբի համար։

Գլխավորն այն է, որ ուզում են ինչ-որ մեկի հետ համերաբարներն վերացնել նրան, ով բարձրանում է «գազոնային մակարակից» (Պ. Սեւակ)։ Ես դա լավ գիտեմ անձնական փորձով. Երեւանի կոմսերվատորիայի վարչակազմը մասնագետ զարմացնում է իր արարներին «նրախնամությամբ»...

Եվ ահա՝ նոր ուրախություն. լույս է տեսել «Armenian Classics and the Folk Idiom» («Հայ դասականները եւ ժողովրդական իդիոմատիկան») պլեյթը, որը թողարկել է Armenian Music Center Inc. ֆիրման (Երեւան-Լոս Անջելես)։ Երաժշտության կատարողն է Հայաստանի ազգային կամերային նվագախումբը (ՀԱԿՆ), գեղարվեստական ղեկավար եւ դիրիժոր՝ Արամ Խոջաբաբյանը։ Ձայնագրությունը կատարվել է դեռ 2004-ի հունիսին Երեւանի այսօրվա կոչված Տերյան-Ստոլիպոյան (ձայնագրության ինժեներ Ռասսել Դոկլին)։ Ալբոմը լույս է տեսել երկու ձայնակավառակով, թեւեւ սկզբում նախագիծը

Ամենիցս լավ դա գիտեմ նվագախմբի երաժիշտները, որով հրադարձակաբանները հրաժարվեցին իրենց ղեկավարից։ Միայն թե հարկ չկա Ղարաբեկյանին հրադարձակա մեղադրել Հայաստանի կամերային նվագախմբի անբողջ նախաձեռնությունը չընդունելու մեջ (սեւ «Ազգի» ս. թ. փետրվարի 16-ի համարի բաց մամակը)։ Խնդրում եմ բացել դեռ երեք տարի առաջ դասարանական հավանության արժանացած նոր պլեյթի բուկլետի սեփական հեղինակը։ Ինչպես նաեւ 1962 թվականը (համույթի ստեղծման տարին) եւ նվագախմբի իմնական ղեկավարները՝ Ջարեմ Սահակյանը եւ Ռուբեն Ահարոնյանը։

Ամենիցս լավ դա գիտեմ նվագախմբի երաժիշտները, որով հրադարձակաբանները հրաժարվեցին իրենց ղեկավարից։ Միայն թե հարկ չկա Ղարաբեկյանին հրադարձակա մեղադրել Հայաստանի կամերային նվագախմբի անբողջ նախաձեռնությունը չընդունելու մեջ (սեւ «Ազգի» ս. թ. փետրվարի 16-ի համարի բաց մամակը)։ Խնդրում եմ բացել դեռ երեք տարի առաջ դասարանական հավանության արժանացած նոր պլեյթի բուկլետի սեփական հեղինակը։ Ինչպես նաեւ 1962 թվականը (համույթի ստեղծման տարին) եւ նվագախմբի իմնական ղեկավարները՝ Ջարեմ Սահակյանը եւ Ռուբեն Ահարոնյանը։

Արամ Խոջաբաբյանի լուսանկարը

Արամ Խոջաբաբյանի լուսանկարը

Արամ Խոջաբաբյանի լուսանկարը

Արցախյան դաժնորեն լեզեցող հրամանատար, 33 ազգային հերոս, Արցախի հերոս, հրադարձակաբան, հնագետ, ազգային-ազատագրական դաշմանակազորի ղեկավար Ստեփան (Ավո) Մելիքյանին երկրորդ անգամ հարցազրույց է անցկացրել Արամ Խոջաբաբյանը։ Ստեփանը իր անձնական և հասարակական կյանքի մասին, ինչպես է ապրում, որտեղ է ապրում, ինչպես է ապրում իր ընտանիքի հետ, ինչպես է ապրում իր հայրենիքի հետ, ինչպես է ապրում իր հայրենիքի հետ, ինչպես է ապրում իր հայրենիքի հետ...

Այնուհետեւ նախարարը հասնու շնորհակալություն հայտնեց գրի հեղինակին՝ Արամ Խոջաբաբյանին, որն էլ արձանագրել էր 33 սփյուռքի նախարարության դասվորին՝ ազգային գործունեության եւ «Մայրենական տոն» առիթով։ Հուլիսի ու տղամեկուսի իր Մոնթե մասական ընկեր, 33 դաժնորեն նախարար Սեյրան Օհանյանի խոսքը։ «Մոնթե իր իմաստակց կյանքում ձեռք բերված փորձի ու հմտությունների շնորհիվ կարողացավ այդ դժվարին ժամանակաշրջանում Սարազանց գալ ու իր հետեղից սարավ շարժել։ Նա չափից ավելի արագ կողմնորոշվում էր մասական գործողությունների ժամանակ ու նաեւ կարողանում էր իր գիտելուներին զոտեղողել ու մարտի սանել։ Նա իր հերոսի կերպը կարողացավ սարքեր իրավիճակներում, սարքեր խառը դրություններում դաժնորեն։ Նա զոհվեց, սակայն նրա հերոսական կերպարը մնաց ու դարձավ վառ օրինակ...»։

Լեզեցող հրամանատար, սփյուռքահայ Մոնթե Մելիքյանին այդ օրը շարժել մեծարեցին իրենց ջերմ ու անկեղծ խոսքերով, նաեւ ցուցադրվեց ֆիլմ, որը նվիրված էր Մոնթե Մելիքյանին։ Խոսքը սառց նաեւ գրի հեղինակ Արամ Խոջաբաբյանը, ով մեծագույն նվիրումով եւ սիրով գրում ներկայացրել է Մոնթե-մեծ հայի, հայրենասերի հերոսական կերպարը, որդեքան ու զսել նրա մարտական ընկերներին, նրանցից ֆաղել հուշեր Մոնթեի մասին։ Տերեկույթը համեմակված էր նաեւ գեղարվեստական մասով, որի ընթացքում երկույթներ ունեցան երգիչներ, ասունեղողներ, դարձողներ։

«Ազգը» խնդրեց Արամի Տեր-Օհանյանին (Կոմանդոս) բնութագրել իր զինակից ընկերոջը՝ Մոնթեին, որի հետ 1992-ի փետրվարից մինչեւ 1993-ի մարտը միասին մարտական գործողություններ են վարել։ «Արդեն Հահունյանում եղած ժամանակ նրա մասին շատ լավ կարծիքի էիմ։ Երբ նա եկավ Մարտին, որտեղ մեծ շատ հզոր հրամանատարներ ունեին, որով մարտի դաժնորեն անփոխարինելի էին, սակայն իրար հետ լեզու չէին զսնում։ Եվ երբ Վազգեն Սարգսյանը եւ Սերժ Սարգսյանը Մոնթեին ուղարկեցին Մարտին, հենց առաջին օրվանից շարժել վառ Մոնթեին կարողացավ իրեն լավ ընդունած հրամանատարների միջոցով լեզու զսնել իրեն վառ ընդունողների հետ, Նորաբեռնում նրանց հասկացնել, որ հայրենիքի համար դաժնորեն առաջնային է ու վեհ ամեն ամբիցայից։ Եվ երբ հարթվեց ամեն ինչ, Մոնթեին իր մարտական գերագանց գիտելիքները փոխանցեց եւ հրամանատարներին, եւ զինվորներին, որոնց նա հավասարադեպ հարգում ու սիրում էր։ Մենք շատ բանով երախտադարձ ենք Մոնթեին, նրանց շատ բան ենք սովորել...»։

Ավստրա, հազար ավստրա, որ նա այսօր մեզ հետ է եւ չի վայելում հաղթանակի դրոշմները...
ՄԱՐԵԿՆԱ ՄԱԿԱՐԱՆ

